

Ukolébavka pro Kubu a Lenku

Jaromír Nohavica

G G/F
1. Den už se zešeřil,
Em7 D/F# G
už jste si dost užili – li,
Am C/F
tak hajdy do peřin,
D7/F Am/G D7/A
a ne abyste tam moc rádi — li.
G G/F
Zítra je taky den,
Em7 D/F# G
slunko mi to dneska slíbilo – lo,
Am7 C/G
přejte si hezký sen,
D7/F# Am/G D7/A
a kéž by se nám to splnilo.
G Em Hm Emi
Na naná nánáná na naná na,
Am
aby hůř nebylo,
D7
to by nám stačilo.

G C G
Ref: Hajduly dajduly,
D G
aby víčka sklapnuly,
C G
hajduly dajdy,
D G
každý svou peřinu najdi.
G D G
Hajajajajaja ja já
D G
Kuba, Lenka, máma a já,
C G
dřív než zítra slunko začne hrát
G D G
dobrou noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach
a srdce náhle dělá buch buchy,
nebojte já spím na dosah,
a když mě zavoláte zbiju zlé duchy.
Zítra je taky den,
slunko mi to dneska slíbilo,
přejme si hezký sen
a kéž by se nám to splnilo.
Na naná nánáná na naná na,
aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

Ref: Hajduly dajduly...

Obsah

Čarodějnice z Amesbury (<i>Asonance</i>)	2
Hudsonský šify (<i>Wabi Daněk</i>)	4
Jarní kurýr (<i>Miki Rypola</i>)	5
Kluziště (<i>Karel Plíhal</i>)	6
Milej pade Dänikene (<i>Karel Plíhal</i>)	7
Pražce (<i>Pavel Dobeš</i>)	8
Rána v trávě (<i>Žalman</i>)	9
Sarajevo (<i>Jaromír Nohavica</i>)	10
Šestkrát sto sáhů	11
Stolovnická	12
Tulácké blues (<i>Pacifik</i>)	13
Tvůj čas (<i>Pacifik</i>)	14
Tři kříže (<i>Hop trop</i>)	15
Ukolébavka pro Kubu a Lenku (<i>J. Nohavica</i>)	16

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že zná tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
„Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!“
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: „Na šibenici s ní!“

Tři kříže

Hop trop

1. Dávám sbohem břehům prokletejm,
který v drápech má ďábel sám.
Bílou přídí šalupa My Grave
míří k útesům, který znám.

Ref: Jen tři kříže z bílého kamení
někdo do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačka jen.
Chřestot nožů, při kterým
přejde smích,
srdce kámen a jméno Stan.

Ref: Jen tři kříže. . .

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

Ref: Jen tři kříže. . .

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomí měl, vedle nich si klek:

Vím, trestat je lidký,
ale odpouštět je božský.
Ať mi tedy Bůh odpustí.

Ref: Jen tři kříže z bílého kamení
jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník a v něm, co jsem psal.

Tvůj čas

Pacific

1. Tvůj čas jen hvězdy měří,
tvůj čas má někde cíl,
ten hledat budeš stěží,
přes kameny a jí, l
pojď, trosečníku bludný
a dál se se mnou dej,
jsou dáky tolik svůdný,
tak víc už neváhej.

Ref: Neváhej jít, ať šilencem jsi cest,
neváhej jít pod nebem plným hvězd,
dej ruku svou do dlaní
tý tvojí dálce na hraní
a dej se vést, a dej se vést.

2. Tvůj čas má sloky krátký
a mlhu před sebou,
tvý kroky jsou tak vratký,
když stíny kolem jdou,
tam na konci zní zvony,
a pak se dobře měj,
tvý cesty dálkou voní,
tak víc už neváhej.

Ref: Neváhej jít...

- Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
„Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!“
- Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
„Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!“
- Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy básníků,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou. . .

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený jako já, jó, jako já,
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel, málo zná, málo, zná,
kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- Ref: Ahoj, páru tam hoď, ať do pekla se dříve dohrabem,
johoho, johoho.
3. Ten kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků jako já, jó, jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kdo se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- Ref: Ahoj, páru tam hoď...
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad jako já, jó, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho kouře smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó, jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

Ref: Ahoj, páru tam hoď.

Tulácké blues

Pacifik

1. Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
zpívat si blues, jít s hejnem černejch vran,
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy počítat,
sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.
2. Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyšíš blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrat i pít a po přístavech starý songy hrát.
3. Zpocený blues sedřenejch paží znát,
blues kolejí a skřípot starejch vrat,
opilej smích i dětskej pláč a v putykách se prát,
to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.
4. Všude je blues – můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a olověnej mrak,
pro kousek snů znát stovky dlouhejch prošlapanejch
mil,
jen tisíc dnů pro malej kousek šťastnejch teplejch
slunnejch chvil.
5. Až zazvoní mi hrana, budu rád,
jen hezčí den, víc nemoh jsem si přát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

Stolovnická

- D Hm Em A7
1. Ó kapusto růžičková, ó papriko pálivá,
Em A7 D A7 D
nasypu tě do guláše, vždyť se nikdo nedívá.
2. Podívá-li se přec někdo, tak už jísti nebude,
na hrobeček mu napíšu: nesmířil se s osudem.
3. To co spatřil na dně hrnce, to mu srdce urvalo,
žmolky cáry různých barev strašně se to mrskalo.
4. Co se dost jemně nakrájí, nemůže být nejedlé,
staré boty, polní kvítí, mouchy na zdech přisedlé.
5. Jen si dejte moji zlatí, vždyť v tom dneska není rtuť,
i když vám to nepomůže, tak vám přeju dobrou chuť.

Jarní kurýř

Miki Ryvola

- C F C
1. Dunění kopyt večer slýchávám,
Em E7
údolím jarní kurýř jede k nám,
Am G F E7
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
Ami G F E7 Ami
přijíždí jarní kurýř, dobře ho znám.

G
Ví, celej kraj to ví:
F G F E7 Am
veze nám jaro v brašně sedlový.

2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
obouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty, nezastaví.

Mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.

3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou, toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se
vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou.

Víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

Kluziště

Karel Plíhal

- C Em/H Am7 C/G
1. Strejček kovář chytil kleště,
F7maj C F7maj G
uštíp z noční oblohy
C Em/H Am7 C/G
jednu malou kapku deště
F7maj C F7maj G
a ta mu spadla pod nohy.
C Em/H Am7 C/G
Nejdřív ale chytil slinu,
F7maj C F7maj G
tak šáh kamsi pro pivo,
C Em/H Am7 C/G
pak přitáhnul kovadlinu
F7maj C F7maj G
a obrovský kladivo.

- C Em/H
Ref: Zatím tři bílé vrány
Am7 C/G
pěkně za sebou
F7maj C
kolem jdou, někam jdou,
D7 G
do rytmu se kývají,
C Em/H
tyhle tři bílé vrány
Am7 C/G
pěkně za sebou
F7maj C
kolem jdou, někam jdou,
F7maj C
nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik
ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík
jedním mocným úderem.
Celej svět byl náhle v kapce
a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce
visí nebe s hvězdami.

Ref: Zatím tři bílé vrány...

3. Zpod víček mi vytrysk pramen
na zmačkané polštáře,
kdo si mě vzal kolem ramen
a políbil na tváře.
Kdesi v dálce rozmazaně
strejda kovář odchází,
do klahot si čistí dlaně
umazané od sazí.

Ref: Zatím tři bílé vrány...

Šestkrát sto sáhů

Šestkrát sto sáhů
Šestkrát sto sáhů
Šestkrát sto sáhů

1. S úsvitem vstává
dívka z přístavu Rájan,
s úsvitem vstává,
po mně s plácem se ptá.
Ten bílý pták v dálce,
to ti má loď plachtou mává,
přišel půlnoční rozkaz plout,
už se nevrátí k nám.

Ref: Šestkrát sto sáhů se nám pod přídí vzdouvá,
šestkrát sto sáhů moře Biskajské má,
jen žádný strach, dál než ke dnu
ani kámen nepadá, podej lahví pár,
ďábel sám k tanci může nám hrát.

2. Soumrak se vkrádá
do zdí přístavu Rájan,
soumrak se vkrádá
dívce do jejich snů.
Jen žádný pláč,
vždyť i vítr také svůj směr obrací,
snad se láska tvá jednou dočká
šťastnějších dnů.

Sarajevo

Jaromír Nohavica

1. Přes haličské pláně vane vítr zlý,
to málo, co jsme měli, nám vody sebraly,
jako tažní ptáci, jako rorýsi
letíme nad zemí, dva modré dopisy.

Ref: Ještě hoří oheň a praská dřevo,
ale už je čas jít spát,
támhle za kopcem je Sarajevo,
tam budeme se zítra ráno brát.

2. Farář v kostele nás sváže navěky,
věnec tamaryšku pak hodí do řeky,
voda popluje zpátky do moře,
my dva tady dole a nebe nahoře.

Ref: Ještě hoří...

3. Postavím ti dům z bílého kamení,
dubovými prkny on bude roubený,
aby každý věděl, že jsem tě měl rád,
postavím ho pevný, navěky bude stát.

Ref: Ještě hoří oheň a praská dřevo,
ale už je čas jít spát,
támhle za kopcem je Sarajevo,
tam zítra budeme se, láska, brát.

Milej pane Dänikene

Karel Plíhal

1. Milej pane Dänikene,
přijďte k nám na Hanou,
Olomouc je v tomto směru
ještě neprobádanou.
Na co byste pořád lital
za ufóny do Peru,
zajedte k nám na Hanou
a já to s váma proberu.

2. Ve vinárně budem trávit
velmi plodné večery,
velmi si je pochvaloval
pan Clarke i pan Bradbury.
Po záchodcích budem zkoumat
tajuplné symboly,
které mohou mimo jiné
znamenati cokoli.

3. Nakreslím vám plánek lodi,
co mě vezme na Pluto,
bude stačit jen dát páku
do polohy zapnuto.
O další se postarají
navigační roboti,
kočka se nám za tu cestu pětsetšest-
krát okotí.

4. Milej pane Dänikene,
přijďte k nám na Hanou,
počkám na vás zejtra večer
ve špitále za bránou.
Vy to víte, jak to bolí,
když vám nikdo nevěří,
já už končím, sestřička nás
právě volá k večeři.

Pražce

Pavel Dobeš

- A
1. Házím tornu na svý záda,
feldflašku a sumky,
E7
navštívím dnes kamaráda
z železniční průmký.
- A
Ref: Vždyť je jaro,
zapni si kšandy,
E7
pozdravuj vlaštovky
A
a muziko, ty hraj.
2. Vystupuji z vlaku,
který mizí v dálce,
stojím v České Třebové
a všude kolem pražce.
- Ref: Vždyť je jaro, ...
3. Pohostil mě slivovící,
představil mě Mařce,
posadil mě na lavici
z dubového pražce.
- Ref: Vždyť je jaro, ...
4. Provedl mě domem –
nikde kousek zdíva,
všude samej pražec,
jen Máňa byla živá.
- Ref: To je to jaro, ...
5. Plakáty nás informují:
„Přijď pracovat k dráze,
pakliže ti vyhovují
rychlost, šmír a saze.“
- Ref: Vždyť je jaro, ...
6. Jestliže jsi labužník
a přes kapsu se praštíš,
Upečeš i krávu
na železničních pražcích.
- Ref: Vždyť je jaro, ...
7. Naučíš se skákat
, tak jak to umí vrabec,
když na nohu si pustíš
železniční pražec.
- Ref: Vždyť je jaro, ...
8. Když má děvče z Třebové
rádo svého chlapce,
posílá mu na vojnu
železniční pražce.
- Ref: Vždyť je jaro, ...
9. A když dětí zlobí,
hned je doma mazec,
Děda Mráz jim nepřinese
ani jeden pražec.
- Ref: Vždyť je jaro, ...
10. Před děvčaty z Třebové
chlubil jsem se silou,
pozvedl jsem pražec,
načež odvezli mě s ký-
lou.
- Ref: Vždyť je jaro, ...
11. Pamatuji pouze ještě
operační sál,
pak praštili mě pražcem
a já tvrdě spal.
- Ref: A bylo jaro,
zapni si kšandy,
lítaly vlaštovky
a zelenal se háj.

Rána v trávě

Žalman

- Am G
Ref: Každý ráno boty zouval,
Am G
orosil si nohy v trávě,
Am G
že se lidi mají rádi, doufal,
Am Em Am
a procitli právě.
- Am G
Každý ráno dlouze zíval,
Am G
utřel čelo do rukávu,
Am G
a při chůzi tělem sem tam kýval,
Am Em Am
před sebou sta sáhů.
- C G F C
1. Poznal Moravěnku krásnou
Am G C
a vínečko ze zlata,
G F C
v Čechách slávu muzikantů
Am Em Am
umazanou od bláta.
- Ref: Každý ráno...
2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla, proč, holečku,
musíš světem chodívat.
3. Studánečka promluvila:
to ses musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses jindy narodit.
- Ref: Každý ráno...
...
před sebou sta sáhů,
před sebou sta sáhů.